

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 288. Quid addendu[m] sit circa illa, quæ dicuntur materia sigilli seu cadere sub sigillu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

etiam quia cū præceptum sigilli nunquam
desinat obligare nec unquam dispensetur, in
dubio de tali præcepto sequendum est tutius,
Regin. Bonac. Schild. t. 6. c. 5. §. 3. contra Bardi,
cujus opinio, inquit *Gob. n. 848.* habet plūs spe-
culativæ quàm practicæ probabilitatis. 2. Ne-
mo potest uti scientiâ confessionis, si tantum
sit probabile & non moraliter certum, quod ex
tali usu nulla revelatio nec ullum gravamen
pœnitentis orietur, quia sequendo oppositum
confessio hominibus fieret odiosa.

Q. 288. Quid addendum sit circa illa, quæ di-
cuntur materia sigilli seu cadere sub sigillum. *R. seqq.* 1947.
§. 1. Sub sigillum cadunt, quæ aliquo modo
sunt materia vel objectum peccati in confes-
sione manifestati, uti votum castitatis, contra
quod conjux confitetur se petivisse debitum,
Lugo d. 23. n. 52. Sto2 n. 232. 233. Item si pœni-
tens confiteatur se maledixisse Cajō propter
ejus morositatem, se gavissum esse de infamia,
quam Cajus passus est propter imprudentiam,
hæc morositas & hæc imprudentia Caji cadunt
sub sigillum, si pœnitens nolit ea revelari: si
tamen Confessarius advertat pœnitentem non
curare, an ea manifestentur necne, non erit
contra sigillum, *Sto2 n. 233.* Præterea virtutes
aliaque dona possunt esse materia sigilli, v. g. si
pœnitens confiteatur se fuisse Deo pro iis in-
gratum, *Lugo n. 48. Sto2 n. 191. 233.* Item pec-
cata existimata & peccatorum circumstantiæ,
quas pœnitens non libenter manifestaret extra
confessionem. Item defectus naturales, qui oc-
casionem peccati confessi innotescunt, *S. Th. Illf.*
n. 264. Item quidquid potest ducere in cogni-
tionem vel peccati vel confitentis peccatum, si

tale quid in confessione ideo dicat, aut ex modo loquendi vel confitendi manifestet, quia putat id esse utile ad sua peccata melius declaranda, & non vellet sciri extra confessionem, etiam si re ipsa ad declaranda peccata utile non fuerit. *Cón. Lugo, Sto2 n. 191. 232.* Et nihil horum nequidem indirectè revelari potest etiam apud ipsum pœnitentem seu cum ipso loquendo extra confessionem Ratio omnium horum est, quia sic redderetur Sacramentum odiosum Ille autem censetur indirectè revelare, qui dicto vel facto dat occasionē prudenter suspicandi de pœnitente tale quid, quod ex sola confessione scitur, *Lugo n. 106. Sto2 n. 192.* Attamen non omnes conjecturæ leves, quas malitiosius natuti facillè faciunt, sunt signa fracti sigilli, nemo enim cavere potest omnes ejusmodi occasiones indirectas, *S. Tho. Scot Lugo, Tamb. Gab. n. 800. Gorm. 2. n. 398.* Quòd si pœnitens virtutes suas & gratias divinas in confessione explicet, non ratione alicujus peccati circa illud commissi, sed tantum ut status animæ sit Confessario notus, non cadunt sub sigillum, *Sto2 n. 233.* Ut nec illa, quæ pœnitens non agrè fecit sciri, uti quòd sit Sacerdos, uxoratus, *Gallus & Germanus &c. Lugo, Tamb. Aversa q. 18. f. 4.*

1948. §. 2. Peccata aliena, si narrentur ut connexionem peccatis propriis, eò quòd ob explicationem priorum sit facta mentio alieni, uti si mater dicat se imprecaturam filio, quia erat furatus, sunt materia sigilli: si verò tantum historice narretur sine connexionem cum peccato proprio, probabilius est contra *Havis in Disq. Theol. De sigillo n. 222.* non esse materiam sigilli, quia habent se planè impertinenter ad

confessionem, non secus ac alia facta, quæ pœnitens de se narrat: cavendum tamen scandalum & offensio pœnitentis.

§. 3. Si complex peccata complicitis absque necessitate manifestet Confessario, De La Cruce dicit non esse materiam sigilli, quia est res ad confessionem impertinens, sed probabilius contradicunt Suar. Aversa, Mendo diff. 10. n. 120. 148. quia dictum est ex intrinseca occasione confessionis & velut aliquid ad eam aliquatiter spectans, imò sæpe fiet, ut occasione revelari peccati complicitis veniri possit in notitiam peccati pœnitentis.

§. 4. Peccata, quæ acatholicus dicit Prædicanti, intendens ut Deus illa tegat, non sunt materia sigilli, quia sic confitens non credit pœnitentiam esse Sacramentum, nec peccata esse materiam absolutionis Stoz n. 221. Gob. tamen n. 785. rectè dicit, si sperarit absolutionem sacramentalem à Prædicante, hunc teneri sigillo.

Q. 289. Quid addendum sit circa illos, qui obligantur sigillo. R. In genere illi omnes obligantur, ad quos notitia rei sigillo clausæ pervenit, sive immediatè sive mediatè, sive licitè sive illicitè: hinc

§. 1. Obligatur superior, cui pœnitens vel alius manifestavit reservatum, etiamsi pro absolutione remittat ad alium Confessarium, Suar. Fagund. Lugo, Dicast. d. 11. n. 323. dicens esse certum, Stoz l. 2. n. 26. Aversa q. 18. f. 5. contra Vasq. Cón. & alios.

§. 2. Etiam obligatur interpret, per quem volui confiteri, quamvis postea non confitear, S. Th. Sot. Suar. & alii cum Aversa & Stoz n.